

lastning af forholdene gennem forringelse af kvindens helbredstilstand, betydelig forøgelse af hendes arbejdsbyrde eller på anden måde.

Stk. 3. Sterilisation af en kvinde kan endvidere tillades, når der af særlige grunde er betydelig fare for, at et fremtidigt svangerskab ikke kan gennemføres, eller at barnet ikke vil blive levedygtigt eller vil blive født med væsentlige beskadigelser.

§ 5. Ved afgørelsen af, om sterilisation kan tillades, skal der lægges særlig vægt på, om de forhold, der begrunder foretagelsen af sterilisation, kan antages at være af varig karakter, og om der ikke er rimelig udsigt til, at forebyggelse af svangerskab kan opnås på anden måde.

§ 6. Hvis vægtige lægelige eller andre ganske særlige hensyn taler imod, at ansøgeren steriliseres, kan tilladelse meddeles dennes ægtefælle eller samlever. Bortset fra de i § 2 nævnte tilfælde er det tillige en betingelse, at forebyggelse af svangerskab eller fødsel skønnes ganske særlig påkrævet.

Stk. 2. I de i § 4, stk. 2, nr. 3, nævnte tilfælde kan tilladelse også i øvrigt meddeles ægtefællen eller samleveren. Det samme gælder i de i § 4, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, nævnte tilfælde, hvis faren beror på en kombination af egenskaber hos ægtefællerne eller de samlevende.

Kapitel 3.

Kastration.

§ 7. Kastration tillades af justitsministeren efter indhentet erklæring fra retslægerådet.

§ 8. Kastration må ikke foretages på personer under 21 år, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 2. Tilladelse til kastration kan meddeles den, hvis kønsdrift udsætter ham for at begå forbrydelser eller medfører betydelige sjælelige lidelser eller social forringelse for ham.

Kapitel 4.

Forskellige bestemmelser.

§ 9. Sterilisation og kastration må kun tillades efter skriftlig begæring af den, på

hvem indgrebet eller behandlingen skal foretages. Er denne på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller af anden grund varigt ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet eller behandlingen, kan begæring fremsættes af en dertil beskikket værge.

Stk. 2. Er ansøgeren umyndig, sindssyg eller åndssvag, eller findes det i øvrigt på grund af ansøgerens psykiske tilstand, herunder svag begavelse, betænkeligt, at denne på egen hånd fremsætter begæring, skal begæringen tiltrædes af værgen, eventuelt en dertil beskikket særlig værge.

Stk. 3. Er ansøgeren gift og samlever med sin ægtefælle, skal dennes erklæring indhentes, medmindre særlige omstændigheder taler derimod.

§ 10. Sterilisation og kastration må først tillades efter, at ansøgeren, og i de tilfælde, der nævnes i § 9, stk. 2, tillige værgen, af en læge er vejledet om indgrebets eller behandlingens beskaffenhed og direkte følger samt om den risiko, der må antages at være forbundet med foretagelsen.

§ 11. Sterilisation og kastration må ikke foretages senere end 6 måneder efter, at tilladelse er meddelt.

§ 12. Sterilisation og kastration må kun foretages af en autoriseret læge på et statsligt eller kommunalt sygehus eller på et privat sygehus, der modtager offentlig støtte, eller på hvilket patienter indlægges for offentlig regning.

Stk. 2. Nægter overlægen på det sygehus eller den sygehusafdeling, hvorunder ansøgeren hører, at foretage indgrebet eller behandlingen, kan patienten indlægges på et andet sygehus.

Stk. 3. Når kastration er foretaget, skal lægen straks underrette justitsministeriet herom.

§ 13. Justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af ansøgninger om sterilisation, herunder om de hensyn, der må tillægges særlig betydning for afgørelse om sterilisation af personer under 21 år.

Stk. 2. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om efterundersøgelse af personer, der er kastreret.